

Alegerea Lilei

Lila dorea să aleagă ce este drept.

Carolina Marin

(Bazat pe o întâmplare adevărată)

„Trupul meu e templul pe care Tatăl mi l-a dat” (Cântece pentru copii, p. 73).

„E timpul să citim din scripturi!”, a spus Lila.

Lilei îi plăcea să le citească surorii sale mai mici, Anika, și frățiorului lor, Svetan. În curând, Lila avea să fie botezată! Pentru a se pregăti, dorea să citească din scripturi în fiecare zi.

Lila a deschis cartea cu povestiri din scripturi la prima pagină. Anika și Svetan s-au lipit de ea pentru a vedea ilustrațiile.

„Ascultați cu atenție, pentru că o să vă pun întrebări după aceea”, a spus Lila. Apoi, a început să citească primul capitol.

„Înainte să ne naștem, am trăit în Cer”, a citit Lila. „Încă nu aveam trupuri. Eram spirite.”

Lila, Anika și Svetan s-au uitat la ilustrațiile oamenilor îmbrăcați în alb.

„Sunteți gata pentru prima întrebare?” Lila s-a îndreptat spre Anika. „De unde ai venit înainte să te naști?”

Anika a bătut din palme. „Din Cer!”
„Așa este”, a spus Lila. „Și de unde a venit Svetan?”
„Și el a venit din Cer”, a spus Anika. Svetan a zâmbit și și-a mușcat pumnul. Lila și Anika au râs. Svetan era cel mai drăguț copilăș de un an din Argentina!
„Toată familia noastră a venit din Cer”, a spus Lila. „Isus la fel. El a venit pentru a ne ajuta să trăim din nou alături de Tatăl Ceresc.” Lila a arătat către ilustrația cu Isus de pe pagină.

După ce a terminat de citit, Lila a continuat să se gândească la cum era să trăiască alături de Isus în Cer. Dorea să fie ca El. Dorea să aleagă mereu ce este drept!

A doua zi, la școală, burtica Lilei a făcut un zgomot, în timp ce Lila aștepta la rând să ia micul dejun. Parcă simțea gustul plăcintelor în timp ce senora Ruiz i le pune pe farfurie. Miroseau așa de bine!

Apoi, senora Ruiz a turnat lapte în cana Lilei. *Hm*, s-a gândit Lila. Laptele părea mai negru decât de obicei. Uneori, școala lor adăuga cafea sau ceai în băuturi.

„Ați pus cafea sau ceai în lapte azi?”, a întrebat Lila. Senora Ruiz a dat din mână. „Puțină cafea”, a spus ea. „Nici nu se simte.”

Lila s-a gândit pentru un moment. Și-a adus aminte că voia să fie ca Isus și să aleagă ce este drept. Știa că profeții ne-au spus să nu bem cafea.

„Nu, mulțumesc. Nu o să beau lapte azi”, a spus Lila. I-a zâmbit senorei Ruiz. Apoi, s-a așezat să mănânce.

În acea seară, Lila l-a ajutat pe tăticul ei la bucătărie să spele vasele. Încă se gândea la povestirea din scripturi. Se gândea și la lapte.

„Tati?”

„Da?”, a spus tatăl.

„De ce vrea Tatăl Ceresc să avem un trup?”

Tatăl s-a gândit în timp ce clătea o farfurie. „Ne-a dat un trup pentru a putea deveni ca El”, a spus tatăl.

„Trupul tău este căminul spiritului tău. La aceasta ne referim când spunem că trupurile noastre sunt temple”.

Lila a dat din cap. Uneori, cânta un cântec despre aceasta la Societatea Primară! „Deci de aceea dorește Tatăl Ceresc să avem grijă de trupurile noastre?”

„Exact”, a spus tatăl.

„Astăzi la școală, au pus puțină cafea în lapte”, a spus Lila. „Dar nu l-am băut. Încerc să am grijă de templul meu”.

„Sunt mândru de tine”, a spus tatăl. Și-a uscat mâinile cu un prosop și i-a dat Lilei o îmbrățișare.

Lila și-a îmbrățișat strâns tatăl. Era fericită să aibă grijă de trupul pe care i-l dăduse Tatăl Ceresc. ●

Autoarea articolului locuiește în Corrientes, Argentina.

Familia din această povestire trăiește în Argentina. Citește următorul articol pentru a afla mai multe despre țara lor.